

Het leven
kan alleen
achterwaarts begrepen worden,
maar
moet voorwaarts geleefd worden.

U zoeken, God
is op weg gaan
naar een onbekende bestemming
is onderweg-zijn
met de coördinaten
die Gij me geeft
niet dat ik me daardoor beperkt voel,
maar eerder
als wegwijzers om U te vinden.

U zoeken, God
is de 'weg' aanvaarden:
Route du Soleil
of een weg langs kleine paadjes,
een mistwolk die plots mijn
zicht belemmert of
de zon die me blind maakt.
Een stopteken
dat me dwingt om stil te staan,
of de voorrangsweg
die me verder laat rijden.

U zoeken, God,
is alert zijn:
opgepast gevaarlijke bocht, werken,
passage door tunnel,
snelheid minderen,
gevaarlijk kruispunt
of
zonder meer voorrangsweg.

U zoeken, God,
is in de leegte gaan staan,
U niet vinden,
maar gevonden worden,
omarmd worden,
bemind worden
omdat Gij enkel
onvoorwaardelijke Liefde zijt,
omdat Gij
de 'Totaal Andere'
de 'Onuitsprekbare' zijt.
Lieve Verfaillie

Waar is dat feestje?
Hier is dat feestje!

Feesten is samen vreugde beleven.
Het leven in al zijn facetten vieren.

Het recept is bekend.
Je spreekt een moment af en een plaats
waar je elkaar kan ontmoeten.
Je zet wat muziek op
of zingt samen een lied.
Misschien wordt er zelfs gedanst.
Er worden verhalen verteld en doorverteld.
Vaak is er ook een tafel gedekt.
Veel hoeft er niet zijn,
als het maar gedeeld kan worden.
Er mag al eens
een kaars aangestoken worden,
want dat is wat vierende mensen doen:
ze houden het vuur
van hun gedeelde vreugde brandend!
Peter Deltour

Het leven vieren
is een werk van elke dag.

In de kleine en grote momenten
van ons bestaan is het goed
af en toe even stil te staan
bij wat ons leven
de moeite waard maakt.

Vieren brengt mensen samen,
in goede en in kwade dagen.
Het laat ons toe te delen:
delen wat ons hart bezwaart,
wat we meeslepen in onze rugzak;
delen wat ons doet blij worden,
wat we uitstralen
in ons omgaan met mensen.

Het kleine vieren geeft ons lichtpuntjes,
van die kleine stipjes van licht
die ons de weg wijzen in de duisternis,
om vol vertrouwen
elke dag opnieuw weer op weg te gaan.

De Plek en het verhaal

Rabbi Yisroel ben Eliezer, beter bekend als de Baal Shem Tov, was gewend om, steeds wanneer er een calamiteit dreigde voor zijn volk, naar een geheime plaats in het bos te gaan. Daar stak hij vuur aan, en hij richtte een bepaald gebed naar de Maker van het Universum. Dan werd de catastrofe afgewend.

Maar toen hij er niet meer was, en weer een ongeluk zijn volk bedreigde, ging een van zijn leerlingen naar dezelfde plek in het bos, en zei: "Maker van het Universum, ik weet niet hoe ik het vuur moet ontsteken. Maar ik kan nog wel de weg vinden, en het gebed zeggen. En dat zal genoeg moeten zijn."

En dat was het. De ramp werd afgewend.

Maar toen nogmaals ongeluk de mensen dreigde te overspoelen, ging er een andere leerling naar de plek in het bos. En hij zei: "Maker van het Universum, ik weet niet hoe ik het vuur moet aanmaken. En ik kan me het gebed niet herinneren. Maar ik kan wel de geheime plek vinden. Dat moet voldoende zijn!"

En weer was het genoeg, en werd de ramp verijdeld.

Vele jaren later, toen er weer een ramp dreigde, zat een andere leerling treurig in zijn stoel, en hij zei: "Maker van het Universum, ik heb geen idee hoe ik het licht moet ontsteken. Ik ken het gebed niet. Ik kan me niet eens de geheime plek herinneren. Alles wat ik kan doen, is het verhaal vertellen. En moge dat genoeg zijn."

En het was genoeg. De ramp trof het volk niet.

uit: Martin Buber, Chassidische vertellingen.

Toen Jezus zag dat er veel mensen gekomen waren om naar Hem te luisteren, ging Hij de berg op. Vele mensen gingen Hem achterna, omdat ze wisten dat zijn woorden recht naar het hart gingen, hun leven kon veranderen en hun **de weg** wees naar het **echte geluk**. Jezus zette zich neer in het gras. Zijn leerlingen kwamen bij Hem zitten.

Toen begon Hij te spreken:

Gelukkig zij die niet hard, niet opstandig zijn, die zich niet beter achten dan hun medemens...

Gelukkig zij die moedeloze en droevige mensen moed inspreken en troosten, die meeleven met het leed van anderen...

Gelukkig zij die bespot worden of vervolgd omdat zij de minsten helpen en daarbij de moed niet verliezen...

Gelukkig zij die kunnen delen en niet alles voor zichzelf willen houden...

Gelukkig zij die gelijke kansen geven aan iedereen, die rechtvaardig zijn en eerlijk...

Gelukkig zij die met een zuiver hart voor God willen staan, die alles wat hen belet om Gods schoonheid te zien in de mensen en in de dingen uit hun leven willen verwijderen...

Gelukkig zij die overal vrede willen brengen, die weten dat alle mensen voor God broers en zussen zijn...

Gelukkig zij die alle tegenkantingen en moeilijkheden die zij ondervinden, verdragen, omdat zij mijn leerlingen willen zijn... Je zult een geluk en een vreugde kennen die niemand je kan afnemen, want het komt van God zelf.

naar de zaligsprekingen uit het Mattheüsevangelie